

Formanden: Jeg bemærkede ved Mødets Begyndelse, at Justitsministeren havde meddelt mig, at han agtede her i Tinget at fremsætte Forslag til Lov om et overordnet Sundhedsraad, og at han ønskede at fremsætte det endnu i dette Møde, saafremt Forholdene i Folketinget gjorde ham det muligt at komme tilstede her. Denne Forudsætning er nu indtraadt, og jeg giver altsaa Ordet til den ærede Justitsminister.

Justitsministeren (Mellermann): Det vil være de fleste af de Herrer bekendt, om ikke af andet saa af tidligere Forespørgsler her i Landstinget, at der i en lang Række af Aar har været forhandlet om en Medicinalreform her i Landet, og dette Emne har været Genstand for Behandling baade ved Lægemøder og ved andre Lejligheder, hvor Sammenkomster af Læger have fundet Sted, ligesom det ogsaa har været Genstand for officiel Forhandling mellem Justitsministeren og Sundhedskollegiet. Der har imidlertid ikke fra Sundhedskollegiet foreligget noget bestemt Forslag før i den senere Tid, idet der nemlig for nogle Maaneder siden fra dette Kollegium indkom et Forslag til Ministeriet om en omfattende Medicinalreform, og i den Omstændighed har jeg fundet Anledning til at bringe den Del af Sagen, jeg herved forelægger for Tinget, paa Bane. Jeg har nemlig ment, man maatte indskrænke sig til foreløbig og først at foretage en Omdannelse af Sundhedskollegiet og skabe en overordnet Medicinalstyrelse, og har ment, at de andre Spørgsmaal, der staa i Forbindelse med Reformen, burde vente til dette var sket, for at den nye Institution, som, hvis den kommer, vil blive et Led i vort Medicinalvæsen i lang Fremtid, kunde komme til at ytre sig derom. Jeg har saameget mere Grund til at indskrænke Reformen hertil, som den øvrige Del af Reformen, nemlig Lægevæsenets Ordning udenfor Kjøbenhavn, vist vil give Anledning til en meget større Meningsforskel end den, som jeg agter at bringe frem, idet der nemlig fra selve Lægestanden har reist sig stærk Opposition imod det, som Sundhedskollegiet paa dette Punkt tilsigtede at foreslaa. Det, som jeg altsaa har indskrænket dette Lovforslag, som jeg herved forelægger for dette Ting, til en Omordning af selve Sundhedskollegiet eller Omordningen af det overordnede Medicinalvæsen her i Landet. Det har i lang Tid været Genstand for Forhandling, hvorledes man skulde ordne dette Forhold. Man har i al Almindelighed været enig

om, at Sundhedskollegiet, som jo ganske vist har fyldestgjort i mange Retninger, nu ikke mere fyldestgør Tidens Krav. Man har søgt, at et Kollegium, der bestaar af saamange Medlemmer, som Sundhedskollegiet bestaar af, 12—13, og som dernæst med Undtagelse af en Decanus, der erholder et Honorar, ibrigt bestaar af Folk, der ingen Betaling saa for deres Arbejde og som altsaa maa søge deres Eksistens i andre Livsstillinger og kun kunne ofre Sundhedskollegiet mere lejlighedsvis deres Tid, at et saadant Kollegium ikke er tilfredsstillende i Dængden og navnlig da ikke i de nyere Tider, hvor Kravene til Sundhedsplejen ere blevne saa overordentlig store sammenlignet med tidligere. — Det Lovforslag, som jeg forelægger, gaar ud paa at gøre en Adskillelse i de Funktioner, som høre ind under Sundhedskollegiet. Der kan nemlig skelnes mellem, hvad jeg i Korthed vil kalde de administrative Funktioner paa den ene Side og de konsultative eller responderende Funktioner paa den anden Side. Naar Taler er om denne sidste eller en tilsvarende Virksomhed, hvilket jo navnlig er Tilfældet i Retsager, Invalidesager o. desl., er der Spørgsmaal om rent lægevidenskabelige Emner, som kræve den største og bedste Specialindsigt, man kan saa her i Landet, og ved saadanne Spørgsmaals Besvarelse er det derfor nødvendigt, at der maa have et temmelig stort Antal Personer; det maa jo erindres, at Sundhedskollegiets Afgørelse af disse Spørgsmaal er øverste Instans, og det er jo Spørgsmaal, der meget ofte have den største Indflydelse paa de enkelte Personers Ve og Vel, og derfor maa der tilvejebringes den mest mulig betryggende Afgørelse. Det er jo saadanne Spørgsmaal, som f. Eks., naar der i kriminelle Sager rejses Tvivl om Personers Tilregnelighed, eller Spørgsmaal om, hvorvidt Læstioner af en vis Bestaafenhed have medført visse Følger med Hensyn til Personers Liv og Helbred, eller hvilken Virkning indgivne Gifstoffer eller andre skadelige Stoffer kunne have; fremdeles Spørgsmaal om Fosterfordrivelse, om Svangerskabs tidens Længde og alle den Slags Punkter. Saadanne rent videnskabelige Spørgsmaal, om jeg maa kalde dem saa, udkræve en Samvirken af flere, og der maa navnlig kræves en Udvidelse saaledes, at man til enhver Tid kan have specielt sagkyndige indenfor sit Omraade.

Hvad derimod den administrative Del af Kollegiets Virksomhed angaar, kommer det jo ikke i samme Grad i Forbindelse med den